

Pinstrup: Jeg maa meget bestemt protestere imod, at jeg paa nogen som helst Maade har tænkt paa at tale Grundejernes Sag. Jeg har kun tænkt paa de Folk, som bo deroppe, og som skulle leve af de Fisk, de kunne tage i den Del af Fjorden, der tales om.

J. H. Jensen: Jeg føler det som min Pligt at tage Ordet, inden denne Forhandling slutter, thi jeg repræsenterer ikke saa faa Mennesker, hvis økonomiske Stilling for en stor Del er afhængig af, hvorledes Fiskeriloven i sin ny Skikkelse kommer til at se ud. Det er ærede Medlemmer bekendt, at jeg repræsenterer ikke saa lille en Del af de østlige Egne ved Limfjorden, og det er navnlig Forholdene ved den østlige Del af Limfjorden, hvorom der nu ved Afstemningen skal staa en Kamp. Der er i denne Henseende af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen) stillet et Forslag om at bibeholde den nuværende Ordning, og et saadant Forslag er støttet næsten af alle Fiskerne. Jeg hørte for et Øjeblik siden det ærede Medlem for Mors (Markvorsen) beskyldte Forslagsstilleren for at være kommen lidt for højt op, da han motiverede sit Forslag. (Afbrydelse). Naa, det var et andet æret Medlem, han beskyldte derfor. En saadan Beskyldning vilde det være Uret at rette mod det ærede Medlem for Mors. Skulde der rettes nogen Beskyldning mod ham, skulde den gaa i stik modsat Retning. Imidlertid er det min Opgave at søge at gøre, hvad der kan gøres for at værne disse Menneskers Interesser, som her ere satte paa Spil. Naar det fra enkelte Sider er hævdet, at det, der skal varetages, kun er Grundejernes Interesser, har jeg saa megen personlig Kendskab til Forholdene, at jeg har Ret til at sige, at de, der paastaa dette, ere komne udenfor Sandheden. Jeg har haft et ikke saa lille Antal Fiskere samlede i denne Anledning — der var over 100 Mennesker til Stede —, og naar derfor det ærede Medlem for Mors har nævnt et lille Tal paa Fiskerne i den østlige Del, forstaar jeg ikke, hvorledes dette Tal er kommet til Veje. Det er en Kendsgerning, at der er et meget stort Antal Mennesker, der helt eller delvis leve af Fiskeriet. Fra de Fiskere, der bo i min Valgkreds, har jeg faaet Anmodning om at gøre, hvad der staar i min Magt for at faa den nuværende Ordning bibeholdt. De vare samlede i Fjor i meget stort Antal, og der var ikke en eneste, som ønskede at faa

Forholdene forandrede, og blandt over 100 Mennesker var der ikke over 10 Grundejere, saa det kunde ikke være Grundejernes Interesser, der skulde varetages.

Det ærede Medlem for Mors og det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen) synes at være enige om at gøre, hvad der staar i deres Magt for at faa Limfjorden aabnet helt igennem og derved bevirke, at de fremmede Fiskere kunne komme og ødelægge de Indtægter, som den der boende Befolkning ellers skulde have haft. Jeg forstaar ikke de ærede Medlemmers Fremgangsmaade. Jeg ved godt, at Socialdemokraterne have et Valgsprog, der siger som saa: Fri Ejendom eller fri Jord i fri Mands fri Haand, og skulde man omsætte det paa Vandomraadet, vilde det blive: Det fri Vand til fri Afbenyttelse for den fri Fisker. Kunde det gennemføres paa alle Omraader, kunde der være noget smukt deri, men det vilde de ærede Medlemmer jo ikke være med til, de ville indskrænke paa mange Omraader, og vi finde alle, at der er ikke andet at gøre. De ville baade have Maksimalbestemmelser og Maalbestemmelser osv., saa det kan ingenlunde siges, at det fri Vand staar til fri Raadighed for de fri Fiskere, slet ikke. Saaledes bliver det ikke, selv om alle de Forslag vedtages, som Socialdemokraterne have givet deres Tilslutning. Men naar saa er, maa Spørgsmaalet blive: Hvad skal der gøres paa disse Fiskepladser, for at de Mænd, der leve der, kunne faa det størst mulige Udbytte af Fiskeriet? Og naar dette Spørgsmaal stilles for den østlige Del af Limfjordens Vedkommende, bliver mit Svar dette: Vi skulle værne om Fiskeriet der paa en saadan Maade, at Fiskebestanden ikke i Løbet af en 2—3 Aar ødelægges. Det kan godt være, at der i 2—3 Aar vilde kunne komme Folk andre Steder fra og have Fordel ved at fiske der. Men det er ikke paa den Maade, vi skulle lovgive, at vi ødelægge Fiskeriet maaske for lang Tid for den Befolkning, som har et naturligt Krav paa at kunne leve deraf. Jeg vil give de to ærede Herrer et Tilbud, og det er, at de samle Fiskerbefolkningen langs Limfjorden og udelukke alle Grundejerne — det maa de gerne gøre —, og kunne de saa faa $\frac{1}{3}$ af Fiskerbefolkningen til at gaa ind paa at aabne de lukkede Vande, skal jeg aldrig nogen Sinde mere aabne min Mund til Forsvar for det laasede Vand. Til Gengæld maa de Herrer love, at dersom $\frac{2}{3}$, som ingen Grundret have, ønske Vandene lukkede, ville de